

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Ottende Udvidede Afdeling)

17. juli 2024*

»Den Økonomiske og Monetære Union – bankunion – den fælles afviklingsmekanisme for kreditinstitutter og visse investeringsselskaber (SRM) – Den Fælles Afviklingsfond (Afviklingsfonden) – Afviklingsinstansens afgørelse om beregning af ex ante-bidrag for 2017 – begrundelsespligt – effektiv domstolsbeskyttelse – ligebehandling – proportionalitetsprincippet – Afviklingsinstansens skønsmargen – ulovlighedsindsigelse – Kommissionens skønsmargen – tidsmæssig begrænsning af dommens retsvirkninger«

I sag T-142/22,

Landesbank Baden-Württemberg, Stuttgart (Tyskland), ved advokaterne H. Berger, M. Weber og D. Schoo,

sagsøger,

mod

Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen) ved J. Kerlin, T. Wittenberg og D. Ceran, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne H.-G. Kamann og P. Gey,

sagsøgt,

har

RETTEN (Ottende Udvidede Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, A. Kornezov, og dommerne G. De Baere, D. Petrлік (refererende dommer), K. Kecsmár og S. Kingston,

justitssekretær: fuldmægtig S. Jund,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter retsmødet den 7. marts 2023,

afsagt følgende

* Processprog: tysk.

Dom¹

- 1 Med søgsmålet anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren, Landesbank Baden-Württemberg, nedlagt påstand om annullation af afgørelse SRB/ES/2021/82 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen) den 15. december 2021 om beregning af ex ante-bidrag for 2017 til Den Fælles Afviklingsfond for Landesbank Baden-Württemberg (herefter »den anfægtede afgørelse«).

[udelades]

III. Parternes påstande

- 20 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede afgørelse, herunder bilagene hertil, annulleres.
- Subsidiært fastslås det, at den anfægtede afgørelse er en nullitet, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

- 21 Afviklingsinstansen har nedlagt følgende påstande:

- Frifindelse.
- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Subsidiært, såfremt den anfægtede afgørelse annulleres, opretholdes virkningerne af den anfægtede afgørelse, indtil den erstattes, eller i det mindste i en periode på seks måneder fra den dato, hvor dommen bliver endelig.

IV. Retlige bemærkninger

[udelades]

B. Anbringenderne om lovligheden af den anfægtede afgørelse

[udelades]

2. Det andet anbringende om manglende begrundelse

[udelades]

¹ – Der gengives kun de præmisser i denne dom, som Retten finder det relevant at offentliggøre.

d) Det syvende led vedrørende tilbageholdelse af oplysninger om andre institutter

- 240 Sagsøgeren har for første gang i replikken gjort gældende, at de krav, som Domstolen opstillede i dom af 15. juli 2021, Kommissionen mod Landesbank Baden-Württemberg og Afviklingsinstansen (C-584/20 P og C-621/20 P, EU:C:2021:601), vedrørende afvejningen af den begrundelsespligt, der påhviler Afviklingsinstansen, og dennes forpligtelse til at overholde de pågældende institutters forretningshemmeligheder, ikke finder anvendelse i den foreliggende sag. I overensstemmelse med dom af 19. juni 2018, Baumeister (C-15/16, EU:C:2018:464, præmis 54 og 56), er dataene fra de andre institutter, som den anfægtede afgørelse er baseret på, nemlig ikke længere omfattet af forretningshemmeligheden, idet referencedatoen for bidragsperioden 2017 er den 31. december 2015, og disse oplysninger er mere end fem år gamle.
- 241 Afviklingsinstansen har bestridt denne argumentation uden dog at rejse tvivl om, hvorvidt dette led kan antages til realitetsbehandling.
- 242 Det skal bemærkes, at selve princippet om metoden til beregning af ex ante-bidrag, således som det fremgår af direktiv 2014/59 og forordning nr. 806/2014, indebærer, at Afviklingsinstansen anvender data, der er omfattet af forretningshemmeligheden, og som ikke kan gengives i begrundelsen for afgørelsen om fastsættelse af ex ante-bidrag (dom af 15.7.2021, Kommissionen mod Landesbank Baden-Württemberg og Afviklingsinstansen), C-584/20 P og C-621/20 P, EU:C:2021:601, præmis 114).
- 243 Afviklingsinstansen har i denne forbindelse i den anfægtede afgørelse anført grundene til, at de data om institutter, der blev taget i betragtning ved beregningen af ex ante-bidrag for 2017, er omfattet af forretningshemmeligheden.
- 244 Afviklingsinstansen bemærkede navnlig i 100. betragtning til den anfægtede afgørelse, at institutternes forretningshemmeligheder – dvs. alle oplysninger om institutternes erhvervsmaessige aktiviteter, som i tilfælde af videregivelse til en konkurrent og/eller en bredere offentlighed kunne være til alvorlig skade for instituttets interesser – blev betragtet som fortrolige oplysninger. I forbindelse med beregningen af ex ante-bidrag blev de oplysninger, som institutterne fremlagde via deres dataindberetningsformular, og som Afviklingsinstansen støttede sig på ved beregningen af deres ex ante-bidrag, betragtet som forretningshemmeligheder.
- 245 Afviklingsinstansen anførte derudover i 102.-105. betragtning til den anfægtede afgørelse, at den var afskåret fra at videregive de data for hvert institut, som udgjorde grundlaget for beregningerne i den nævnte afgørelse, selv om den havde beføjelse til at videregive aggregerede og fælles data, for så vidt som disse data var kumulative. Institutterne nød imidlertid ifølge den nævnte afgørelse fuld gennemsigtighed i beregningen af deres årlige basisbidrag og risikojusteringsmultiplikatoren for de trin i beregningen af dette bidrag, som var defineret i bilag I til delegeret forordning 2015/63, som vedrørte »beregning af indikatorerne baseret på rådata« (trin 1), »omskalering af indikatorerne« (trin 3) og »beregning af den sammensatte indikator« (trin 5). Institutterne var desuden i stand til at indhente fælles data, som Afviklingsinstansen anvendte på samme måde for alle institutter, der var tilpasset deres risikoprofil for de trin i beregningen, der vedrørte »diskretisering af indikatorerne« (trin 2), »inddragelse af det tildelte fortegn« (trin 4) og »beregning af de årlige bidrag« (trin 6).

- 246 Sagsøgeren har imidlertid bestridt, at disse forklaringer er tilstrækkelige, for så vidt som dataene for de andre institutter på det tidspunkt, hvor den anfægtede afgørelse blev vedtaget, var seks år gamle og derfor ikke længere var omfattet af forretningshemmeligheden, og idet Afviklingsinstansen til trods herfor ikke har angivet grundene til, at disse data ikke blev udbredt.
- 247 Med henblik på bedømmelsen af dette argument skal det bemærkes, at når oplysninger, der på et bestemt tidspunkt har kunnet udgøre forretningshemmeligheder, er mindst fem år gamle, anses de med tiden principielt for værende historiske og derfor for at have mistet deres hemmelige karakter, medmindre den part, der har påberåbt sig denne karakter, undtagelsesvis påviser, at disse oplysninger stadig udgør væsentlige faktorer i dennes eller i den berørte tredjeparts forretningsmæssige stilling, på trods af oplysningernes alder (jf. i denne retning dom af 19.6.2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, præmis 54 og den deri nævnte retspraksis).
- 248 Det er i denne henseende ubestridt, at de individuelle data om de institutter, som den anfægtede afgørelse er baseret på med henblik på beregningen af sagsøgerens ex ante-bidrag, på tidspunktet for vedtagelsen af denne afgørelse var mere end fem år gamle.
- 249 Som Afviklingsinstansen har forklaret i duplikken og i retsmødet uden at blive modsagt af sagsøgeren, kan et instituts relative stilling i forhold til dets konkurrenters imidlertid i den økonomiske virkelighed inden for banksektoren forblive den samme eller lignende i en periode, der er længere end fem år. Visse elementer, såsom et sådant instituts forretningsmodel eller aktiviteter, forbliver nemlig stabile på kort og mellemlang sigt, således at et institut, der tidligere har haft en høj risikoprofil, henset til data, der er mere end fem år gamle, fortsat kan have en sådan profil ved afslutningen af den indledende periode. På trods af deres alder udgør disse oplysninger således stadig væsentlige elementer i kreditinstitutternes forretningsmæssige stilling. Hvis sådanne væsentlige data blev offentliggjort i begrundelsen for den anfægtede afgørelse, ville de økonomiske aktører, der er aktive i banksektoren, under disse omstændigheder kunne basere sig på dem med henblik på heraf at udlede et instituts aktuelle forretningsmæssige stilling.
- 250 Sagsøgeren kan således ikke hævde, at Afviklingsinstansen i begrundelsen for den anfægtede afgørelse burde have videregivet de individuelle data om de andre institutter, der gør det muligt at kontrollere beregningen af sagsøgerens ex ante-bidrag, eftersom disse data, selv om de er seks år gamle, stadig udgør væsentlige elementer i disse institutters forretningsmæssige stilling.
- 251 Denne konklusion drages ikke i tvivl af sagsøgerens argument om, at Afviklingsinstansen for at opfylde sin begrundelsespligt skal forsyne sagsøgeren med en anonymiseret liste over alle de data om institutter, der befinder sig i det samme interval som sagsøgeren.
- 252 For det første ville et sådant krav til Afviklingsinstansen gå ud over de krav, der er fastsat i den retspraksis, der er nævnt i præmis 217, 220 og 221 ovenfor.
- 253 For det andet har Afviklingsinstansen, uden i væsentligt omfang at blive modsagt på dette punkt, gjort gældende, at selv en liste med anonymiserede data fra et bestemt interval risikerede at gøre det muligt for økonomiske aktører på bankområdet, som er velunderrettede erhvervsdrivende, at få kendskab til visse institutters forretningshemmeligheder. I denne forbindelse har sagsøgeren navnlig ikke bestridt, at sådanne aktører vidste, hvilke institutter der havde tendens til at have forhøjede værdier for visse risikoindikatorer. Hvis de modtog lister med sådanne data hvert år, kunne de følge udviklingen i disse institutters risikoindikatorer, selv om disse var sammensat af forretningsmæssigt følsomme oplysninger. En sådan risiko foreligger navnlig for store institutter og institutter, der er etableret i medlemsstater, hvor der kun findes et begrænset antal

institutioner, der skal betale ex ante-bidrag. Det er nemlig ikke udelukket, at en velunderrettet erhvervsdrivende i disse tilfælde er i stand til at udlede sådanne institutters identitet, selv om de er blevet anonymiseret. Afviklingsinstansen kan således ikke kritiseres for ikke at have opstillet en liste over alle anonymiserede data om institutter, der befandt sig i samme interval.

254 På baggrund af det ovenstående må det andet anbringendes syvende led forkastes.

e) Det tredje led om begrundelsen for det årlige målniveau

255 Sagsøgeren har gjort gældende, at det på grundlag af den anfægtede afgørelse er umuligt at forstå grundene til, at det årlige målniveau blev fastsat til 1/8 af 1,05% af de samlede dækkede indskud. De supplerende forklaringer, som Afviklingsinstansen har givet i punkt 17 ff. i bilag III til denne afgørelse, er i øvrigt ikke tilstrækkelige til at belyse den måde, hvorpå det årlige målniveau rent faktisk er blevet fastsat. Endvidere har Afviklingsinstansen hverken meddelt det forventede endelige målniveau eller dens fortolkning af det loft, der er nævnt i artikel 70, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 806/2014. Som det fremgår af afgørelsen om fastsættelse af ex ante-bidragene for bidragsperioden 2022, er Afviklingsinstansen af den opfattelse, at den har beføjelse til frit at forhøje det årlige målniveau ved at anvende en koefficient, der ikke er fastsat i den gældende lovgivning, og således pålægge institutterne en uforholdsmæssig byrde.

256 Afviklingsinstansen har heroverfor anført, at det fremgår af 50.-63. betragtning til den anfægtede afgørelse og af punkt 19-25 i bilag III til denne afgørelse, at den gav en tilstrækkelig begrundelse for så vidt angår fastlæggelsen af det årlige målniveau for bidragsperioden 2017.

257 Afviklingsinstansen fastsatte navnlig det årlige målniveau under hensyntagen til alle relevante forhold og kriterierne i artikel 69, stk. 2, i forordning nr. 806/2014. Hvad angår den forventede vækst i de dækkede indskud forklarede den anfægtede afgørelse i øvrigt dels, at summen af de dækkede indskud ifølge oplysninger fra indskudsgarantiordningerne var steget med 2,2% mellem 2015 og 2016, dels at den forventede vækstrate for disse indskud udgjorde mellem 1% og 4%. Desuden er den måde, hvorpå der er taget hensyn til de eventuelle procykliske virkninger, anført i 61. betragtning til den anfægtede afgørelse og i punkt 23 ff. i bilag III til denne afgørelse.

258 Endelig ville det have været muligt for sagsøgeren at beregne det endelige målniveau, der blev anslået i 2017, på grundlag af de data, som denne havde kendskab til, mens den manglende udbredelse af Afviklingsinstansens fortolkning af det loft på 12,5%, der er fastsat i artikel 70, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 806/2014, ikke kan påvirke begrundelsen for den anfægtede afgørelse.

259 Det skal indledningsvis bemærkes, at i overensstemmelse med artikel 69, stk. 1, i forordning nr. 806/2014 skal Afviklingsfondens disponible finansielle midler ved udgangen af den indledende periode nå det endelige målniveau, som svarer til mindst 1% af de dækkede indskud for alle de institutter, der er meddelt tilladelse på alle de deltagende medlemsstaters område.

260 I henhold til artikel 69, stk. 2, i forordning nr. 806/2014 skal ex ante-bidragene i den indledende periode fordeles så jævnt som muligt over perioden, indtil det endelige målniveau, der er nævnt i præmis 258 ovenfor, er nået, men under behørig hensyntagen til konjunkturudviklingen og til den indvirkning, som procykliske bidrag kan have på institutternes finansielle stilling.

- 261 Artikel 70, stk. 2, i forordning nr. 806/2014 præciserer, at de bidrag, som skal betales af alle de institutter, der er meddelt tilladelse på alle de deltagende medlemsstaters område, hvert år ikke overstiger 12,5% af det endelige målniveau.
- 262 I den foreliggende sag fastsatte Afviklingsinstansen, således som det fremgår af 63. betragtning til den anfægtede afgørelse, beløbet for det årlige målniveau for bidragsperioden 2017 til 7 161 808 441 EUR.
- 263 I 51. og 52. betragtning til den anfægtede afgørelse forklarede Afviklingsinstansen i det væsentlige, at den med henblik på at fastlægge det årlige målniveau tog hensyn til det endelige målniveau for 2023, til behovet for at fordele ex ante-bidragene så jævnt som muligt i den indledende periode, til konjunkturudviklingen og til den indvirkning, som disse bidrag ville have på institutternes finansielle situation. Efterfølgende fandt Afviklingsinstansen det hensigtsmæssigt at fastsætte en koefficient, der var baseret på disse parametre og på de finansielle midler, der allerede var til rådighed i Afviklingsfonden (herefter »koefficienten«). Afviklingsinstansen anvendte denne koefficient på en ottendedel af det gennemsnitlige beløb for dækkede indskud i 2016 med henblik på at opnå det årlige målniveau.
- 264 I 54.-62. betragtning til den anfægtede afgørelse redegjorde Afviklingsinstansen for den fremgangsmåde, der blev fulgt med henblik på at fastlægge det årlige målniveau.
- 265 I 54. betragtning til den anfægtede afgørelse forklarede Afviklingsinstansen, at der bør lægges særlig vægt på den forventede udvikling i de dækkede indskud i den indledende periode, eftersom fastsættelsen af det årlige målniveau til 1% af de nævnte indskud, hvis disse indskud stiger over tid, ikke er tilstrækkelig til at nå det endelige målniveau.
- 266 Afviklingsinstansen konstaterede i denne henseende i 55. betragtning til den anfægtede afgørelse, at gennemsnitsbeløbet for de dækkede indskud, beregnet kvartalsvis, i 2016 beløb sig til 5,546 mia. EUR.
- 267 I 56.-58. betragtning til den anfægtede afgørelse redegjorde Afviklingsinstansen for den forventede udvikling i de dækkede indskud for de resterende seks år i den indledende periode, nemlig fra 2018 til 2023. Afviklingsinstansen anslog, at de årlige vækstrater for disse indskud indtil udgangen af den indledende periode ville være på mellem 1% og 4%.
- 268 I 59.-61. betragtning til den anfægtede afgørelse fremlagde Afviklingsinstansen en vurdering af konjunkturudviklingen og den potentielle procykliske indvirkning, som ex ante-bidragene kunne have på institutternes finansielle situation. Med henblik herpå anførte den, at den havde taget hensyn til en række faktorer, såsom bl.a. Kommissionens prognose for væksten i bruttonationalproduktet for 2017 eller nøgleindikatorer for banksektoren i euroområdet, såsom solvens, aktivernes kvalitet og institutternes rentabilitet. I denne henseende og med henblik på ikke at forværre de procykliske virkninger af ex ante-bidragene for banksektorens solvens fandt Afviklingsinstansen, at det ville være relevant at fastsætte det årlige målniveau i forhold til en udviklingsats for dækkede indskud, som ville være lavere end den, der blev anbefalet som den mest troværdige.
- 269 I 62. betragtning til den anfægtede afgørelse konkluderede Afviklingsinstansen, at det var hensigtsmæssigt at anlægge en forsigtig tilgang til vækstraterne for de nævnte indskud for de kommende år indtil 2023 på grund af usikkerheden omkring den økonomiske genopretning,

deres negative indvirkning på den fremtidige vækst i de dækkede indskud og på konjunkturudviklingen, samt det begrænsede antal data, der kunne indikere den fremtidige udvikling for disse indskud.

- 270 Henset til disse betragtninger beregnede Afviklingsinstansen i 63. betragtning til den anfægtede afgørelse beløbet for det årlige målniveau ved at gange det gennemsnitlige beløb for de dækkede indskud i 2016 med en koefficient på 1,05% og dividere resultatet af denne beregning med otte i overensstemmelse med følgende matematiske formel, der fremgår af 63. betragtning til den nævnte afgørelse:

$$\text{»Mål}_0 \text{ [beløb på det årlige målniveau]} = \text{Total dækkede indskud}_{2016} * 0,0105 * \frac{1}{8} = \text{EUR } 7\,161\,808\,441$$

.«

- 271 I retsmødet anførte Afviklingsinstansen imidlertid, at den havde fastsat det årlige målniveau for bidragsperioden 2017 som følger.
- 272 For det første fastsatte Afviklingsinstansen på grundlag af en fremadrettet analyse størrelsen af de dækkede indskud for alle de institutter, der var meddelt tilladelse på alle de deltagende medlemsstaters område, og som var forventet ved udgangen af den indledende periode. For at nå frem til dette beløb tog Afviklingsinstansen hensyn til det gennemsnitlige beløb for dækkede indskud i 2016, den årlige vækstrate for disse indskud og antallet af resterende bidragsperioder indtil udgangen af den indledende periode.
- 273 For det andet beregnede Afviklingsinstansen i overensstemmelse med artikel 69, stk. 1, i forordning nr. 806/2014 1% af det forventede beløb for dækkede indskud ved udgangen af den indledende periode for at opnå det anslåede endelige målniveau, der skulle nås den 31. december 2023.
- 274 For det tredje fratrak Afviklingsinstansen fra sidstnævnte beløb de finansielle midler, der allerede var til rådighed i Afviklingsfonden i 2017, for at opnå det resterende beløb i de resterende bidragsperioder inden udgangen af den indledende periode.
- 275 For det fjerde dividerede Afviklingsinstansen sidstnævnte beløb med antallet af resterende bidragsperioder med henblik på en jævn fordeling mellem disse perioder. Det årlige målniveau for bidragsperioden 2017 blev således fastsat til det beløb, der er nævnt i præmis 262 ovenfor, dvs. ca. 7,161 mia. EUR.
- 276 Med henblik på at undersøge, om Afviklingsinstansen har overholdt sin begrundelsespligt for så vidt angår fastsættelsen af det årlige målniveau, skal det indledningsvis bemærkes, at en manglende eller utilstrækkelig begrundelse udgør en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, som Unionens retsinstanser kan – eller skal – tage stilling til ex officio (jf. dom af 2.12.2009, Kommissionen mod Irland m.fl., C-89/08 P, EU:C:2009:742, præmis 34 og den deri nævnte retspraksis). Følgelig kan eller skal Retten ligeledes tage hensyn til andre begrundelsesmangler end dem, som sagsøgeren har påberåbt sig, og dette navnlig, når disse viser sig under sagens behandling.
- 277 Med henblik herpå er parterne under den mundtlige forhandling blevet hørt om alle de eventuelle begrundelsesmangler, som den anfægtede afgørelse er behæftet med for så vidt angår fastlæggelsen af det årlige målniveau. Særligt er Afviklingsinstansen blevet adspurgt udtrykkeligt

og har flere gange i denne henseende, trin for trin, beskrevet den metode, som den reelt havde anvendt til at fastsætte det årlige målniveau for bidragsperioden 2017, således som den er beskrevet i præmis 274-277 ovenfor.

- 278 Hvad dernæst angår indholdet af begrundelsespligten fremgår det af retspraksis, at begrundelsen for en afgørelse truffet af en EU-institution eller et EU-organ bl.a. ikke må være selvmodsigende, således at de berørte parter kan få kendskab til den reelle begrundelse for denne afgørelse med henblik på at forsvare deres rettigheder for den kompetente domstol, og således at sidstnævnte kan udøve sin prøvelsesret (jf. i denne retning dom af 10.7.2008, Bertelsmann og Sony Corporation of America mod Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, præmis 169 og den deri nævnte retspraksis; af 22.9.2005, Suproco mod Kommissionen, T-101/03, EU:T:2005:336, præmis 20 og 45-47, og af 16.12.2015, Grækenland mod Kommissionen, T-241/13, EU:T:2015:982, præmis 56).
- 279 Når ophavsmanden til den anfægtede afgørelse giver visse forklaringer vedrørende begrundelsen for afgørelsen under sagen for Unionens retsinstanser, skal disse forklaringer ligeledes være i overensstemmelse med de betragtninger, der er anført i denne afgørelse (jf. i denne retning dom af 22.9.2005, Suproco mod Kommissionen, T-101/03, EU:C:2005:336, præmis 45-47, og af 13.12.2016, Printeos m.fl. mod Kommissionen, T-95/15, EU:T:2016:722, præmis 54 og 55).
- 280 Hvis betragtningerne i den anfægtede afgørelse ikke er i overensstemmelse med sådanne forklaringer afgivet under den retslige procedure, opfylder begrundelsen for den pågældende afgørelse nemlig ikke de funktioner, der er nævnt i præmis 210 og 211 ovenfor. En sådan uoverensstemmelse forhindrer navnlig dels de berørte i at få kendskab til den reelle begrundelse for den anfægtede afgørelse, inden søgsmålet anlægges, og i at forberede deres forsvar, dels Unionens retsinstanser i at identificere de grunde, der har tjent som reelt retligt grundlag for denne afgørelse, og undersøge, om de er i overensstemmelse med de gældende regler.
- 281 Endelig skal det bemærkes, at når Afviklingsinstansen vedtager en afgørelse om fastsættelse af ex ante-bidragene, skal den underrette de berørte institutter om metoden til beregning af disse bidrag (jf. dom af 15.7.2021, Kommissionen mod Landesbank Baden-Württemberg og Afviklingsinstansen, C-584/20 P og C-621/20 P, EU:C:2021:601, præmis 122).
- 282 Det samme må gælde for metoden til fastsættelse af det årlige målniveau, idet dette beløb er af væsentlig betydning for grundlaget for en sådan afgørelse. Som det fremgår af præmis 16 ovenfor, består metoden til beregning af ex ante-bidrag nemlig i fordelingen af dette beløb mellem alle de berørte institutter, således at en tilsvarende forhøjelse eller nedsættelse af dette beløb medfører en tilsvarende forhøjelse eller nedsættelse af hvert af disse institutters ex ante-bidrag.
- 283 Det fremgår af det ovenstående, at selv om Afviklingsinstansen er forpligtet til ved den anfægtede afgørelse at give institutterne forklaringer vedrørende metoden til fastsættelse af det årlige målniveau, skal disse forklaringer i denne henseende være i overensstemmelse med de forklaringer, som Afviklingsinstansen har afgivet under den retslige procedure, og som vedrører den metode, der reelt anvendes.
- 284 Dette er imidlertid ikke tilfældet i denne sag.

- 285 Det skal nemlig først bemærkes, at der i 63. betragtning til den anfægtede afgørelse er redegjort for en matematisk formel, som den præsenterede som grundlag for fastsættelsen af det årlige målniveau. Det fremgår imidlertid, at denne formel ikke omfatter elementerne i den metode, som Afviklingsinstansen faktisk har anvendt, således som de blev forklaret i retsmødet. Som det fremgår af præmis 272-275 ovenfor, opnåede Afviklingsinstansen nemlig beløbet for det årlige målniveau inden for rammerne af denne metode ved fra det endelige målniveau at fratække de finansielle midler, der var til rådighed i Afviklingsfonden, med henblik på at beregne det beløb, der fortsat skulle modtages indtil udgangen af den indledende periode, og ved at dividere dette sidstnævnte beløb med antallet af resterende bidragsperioder. Disse to trin i beregningen kommer imidlertid ikke til udtryk i den nævnte matematiske formel.
- 286 Lignende uoverensstemmelser påvirker ligeledes den måde, hvorpå koefficienten på 1,05% er blevet fastsat, selv om den spiller en afgørende rolle i denne matematiske formel, der er nævnt i præmis 285 ovenfor. Som det fremgår af 51. og 52. betragtning til den anfægtede afgørelse, kan denne koefficient nemlig forstås således, at den er baseret på skønnet over det endelige målniveau for 2023, på nødvendigheden af at fordele ex ante-bidragene så jævnt som muligt i den indledende periode samt på en vurdering af konjunkturudviklingen og den indvirkning, som disse bidrag har på institutternes finansielle situation. Som Afviklingsinstansen har anerkendt i retsmødet, er denne koefficient blevet fastsat på en sådan måde, at den kan begrunde resultatet af beregningen af beløbet for det årlige målniveau, dvs. efter at Afviklingsinstansen har beregnet dette beløb i henhold til de fire trin, der er redegjort for i præmis 272-275 ovenfor, og navnlig ved at dividere dette beløb med antallet af resterende bidragsperioder fra det beløb, der hidrører fra fradraget af de finansielle midler, der er til rådighed i Afviklingsfonden, fra det endelige målniveau. Denne fremgangsmåde fremgår imidlertid på ingen måde af den anfægtede afgørelse.
- 287 Hvad angår fastlæggelsen af det årlige målniveau følger det heraf, at den metode, som Afviklingsinstansen reelt anvendte, således som den blev forklaret i retsmødet, ikke svarer til den metode, der er beskrevet i den anfægtede afgørelse, således at de reelle grunde, på grundlag af hvilke dette målniveau blev fastsat, hverken kunne identificeres af institutterne eller af Retten på grundlag af den anfægtede afgørelse.
- 288 Henset til det ovenstående skal det fastslås, at den anfægtede afgørelse er behæftet med begrundelsesmangler for så vidt angår fastlæggelsen af det årlige målniveau.
- 289 Det andet anbringendes tredje led skal således tiltrædes. Henset til de juridiske og økonomiske udfordringer, der er forbundet med den foreliggende sag, er det imidlertid af retsplejehensyn fornødent at fortsætte behandlingen af de øvrige anbringender.

[udelades]

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Ottende Udvidede Afdeling):

- 1) Afgørelse SRB/ES/2021/82 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen) den 15. december 2021 om beregning af ex ante-bidrag for 2017 til Den Fælles Afviklingsfond for Landesbank Baden-Württemberg annulleres.**

- 2) **Virkningerne af afgørelse SRB/ES/2021/82 opretholdes, indtil ikrafttrædelsen, inden for en rimelig frist, som ikke kan overstige seks måneder regnet fra datoen for afsigelse af denne dom, af en ny afgørelse fra Afviklingsinstansen om fastsættelse af Landesbank Baden-Württembergs ex ante-bidrag for 2017 til Den Fælles Afviklingsfond.**
- 3) **Afviklingsinstansen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Landesbank Baden-Württemberg afholdte omkostninger.**

Kornezov

De Baere

Petrík

Kecsmár

Kingston

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 17. juli 2024.

Underskrifter